

REVISIÓ DE VIDA

Sant Andreu del Palomar
Barcelona, 22 de novembre de 2015

I VEURE

Interrogants

- Com encaixar l'anàlisi (fred) del fet amb el context i la mirada de fe?
- Com s'ha de fer per alliberar el fet inicial de tot el que es veurà? No fos cas que en prescindim i al final parlem d'altres coses.
- Com endevinar la presència de Déu i en els fets tocats pel sofriment?
- Com mantenir l'equilibri entre persona individual (veure fets objectius) que ahora es fa amb mirada espiritual?
- Com garantir el veure sense precipitar-se a fer judicis?
- És una mirada que és una expressió d'una història d'amor (el que he rebut i m'han donat i el que puc donar).
- Com es fa per descobrir el fet nuclear?

COM ELEGIR EL FET?

1.- ATENTS A LA VIDA

- * No mirem pas per dominar sinó per descobrir el misteri de la persona humana, els significats del cor.
- * No és qüestió de democràcia per triar el fet sinó que hem de preguntar a Déu quin fet ens pot interpel·lar.
- * El fet ha d'ésser tan senzill que es pugui fotografiar o gravar.
- * És una mirada que ens dignifica perquè manifestem l'aspecte més humà de la nostra vida.

2.- NO HI HA MIRADA OBJECTIVA (encara que ens ho sembli)

- * Des dels moviments obrers sempre tenim les ulleres disposades en veure l'opressió ancestral de la classe obrera (o de la classe aturada, que és el mateix).
- * Quan presentem el fet de vida ja el contemplem des de Jesucrist. El que veiem és ja el Cos de Crist.
- * Ens adonem d'allò que és simbòlic i significatiu. Cada fet i cada paraula té un significat i un contingut. Sabem, abans de començar que el principal són les persones (jo, els meus pares, germans, parella o fills, els companys de treball...).
- * Posem els fets amb la intenció d'entrar en diàleg (escoltar i sortir de nosaltres) perquè cada persona és un cas per resoldre.
- * Encara que el fet és un coneixement exterior ens condueix cap a l'interior i això el converteix en una mirada espiritual.

3.- ÉS UNA MIRADA CREIENT

- * Com que som creients cal que el prestigi sigui de Déu i no el nostre. Déu se'ns dóna a conèixer a través del Verb Encarnat. Mirem per contemplar, des del començament, la vida des de Jesucrist
- * És una mirada que ens possibilita entrar en el dinamisme pasqual (com diu el Pare del fill pròdig: "El teu germà era mort i ha tornat a la vida"). Si volem experimentar la resurrecció cal que abans haguem descobert la mort, la debilitat i la impotència (nostra i la dels altres).
- * Una mirada que ens porta a l'Èxode: Sortir d'allò que teníem per segur és un aspecte de la mirada espiritual.

- * És una mirada que és un principi de conversió profunda. Saber veure és ja començar a convertir-se.
- * Es veu millor si ens posem a sota (com a deixebles) que escoltem la vida i el que diuen els altres. Com Jesús que va descendir fins el més baix (Fl 2,6-11).
- * En la Bíblia Déu irromp amb les coses més petites per transformar la realitat. El naixement d'un infant, com ara Maria, amb l'anunci de l'àngel (Lc 1,26-38), Anna, la mare de Samuel (1Sa 1,9-28), la dona de l'Apocalipsi Ap 12,1-6) o la profecia d'Isaïes al rei Acas (Is 7,110-17)

4.- ES TRACTA D'UN ÈXODE

És una experiència espiritual. Sortim de nosaltres i de la nostra manera de veure el que ens passa. Aquest distanciament ens ajuda a veure altres dimensions.

- * Igual que Abraham, pare dels creients, que sortí del seu poble i de la seva família cap la terra on Déu el conduïa (Gn 12,1-3).
- * El mateix que va fer Moisès que va anar a cercar el poble esclavitzat per portar-lo pel camí de l'alliberament. Tot va començar amb una mirada: "He vist l'afflicció del meu poble" (Ex 3,7-10).
- * Jeremies, quan rep la crida de Déu escolta la veu que li diu: "Ves on t'enviaré i digues el que t'ordenaré" (Jr 1,7).
- * Isaïes sent la veu de Déu que diu: A qui enviaré? Qui ens hi anirà? Respon: Aquí em tens, envia-m'hi" (Is 6,8).
- * Sant Pau, caigut a terra i encogat per la visió, sent una veu que li diu: Aixeca't entra a la ciutat i allà et diran el que has de fer (Ac 9,6).
- * Els perseguits de l'Església d'Antioquia comencen a anomenar-se "cristians" quan han sortit expulsats de Jerusalem i es troben en terra aliena havent d'anunciar l'experiència de Jesús que portaven (Ac 11,19-26). Així comença l'església.

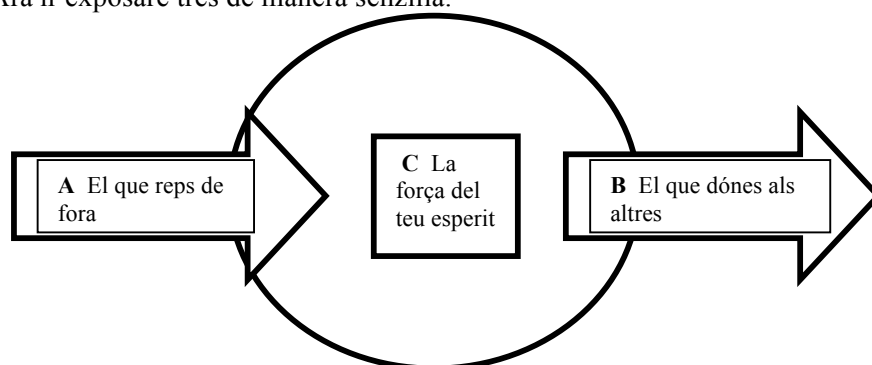
II JUTJAR. CLAUS PEL JUTJAR DE LA RV

Quan hem analitzat un fet (allò que ens ha passat...) hem de tenir uns criteris per jutjar i per veure què n'hem de pensar.

El primer de tot és reveure les causes i conseqüències que els altres han descobert. Les que han vist els altres si no, no valdria pas la pena fer reunió.

Després hem de tenir uns criteris.

Ara n'exposaré tres de manera senzilla.

I CRITERIS PEL JUTJAR

A- EL QUE REPS DE FORA

1 "Déu t'estima més del que et penses". L'amor consisteix en que "Déu t'ha estimat primer" (1Jn 4,10). Es tracta de veure el que no veies (l'evangeli fa servir sovint la comparació del cec que no hi veia i acaba veient-hi). El que t'han donat els altres i el que has rebut de Déu.

Valorar tota mena de beneficis rebuts (tots provenen de Déu mateix). Com el "Fill pròdig" que diu: *Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí em moro de fam*".

<p>2 Reconeixes el que els pares han fet per a tu. El que ha rebut del moviment (iniciadors, consiliaris, companys, formació, capacitat d'organització...).</p> <p>Reconeixes el treball de la gent del teu grup que han preparat la festa.</p> <p>I també descobreixes la mateixa església que ens ha donat l'Evangeli, ens ha ensenyat a conèixer Jesucrist i a celebrar-ho.</p>	<p>Una persona que va descobrint el que ha rebut es torna agraïda. Aquest és un aspecte del perdó</p>
<p>3.- L'actuar consistirà en preguntar-te quines coses pots començar a fer per descobrir aquest sentit d'agraïment?</p>	

B.- EL QUE TU DÓNES ALS ALTRES. Reconèixer en els altres el valor del fill de l'home (de tot fill d'home).

1 "Els altres valen més del que et penses". No és només estimar els altres quan et passen pel davant. És descobrir-los quan sofreixen i ploren i no passar de llarg. Quan Joan Baptista pregunta a Jesús si ell *és el que ha de venir o n'hem d'esperar un altre* Jesús li contesta que vegin el que està fent. Els diu: - *Els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs..* (Mt 11,3-5) o també com perdona quan Jesús es compadeix d'aquella dona condemnada per la societat i li diu: *Ves i en endavant no pequis més.* (Jn 8,11).

<p>2 Hi ha gent pietosa que es compadeix davant d'una imatge de Jesús crucificat. Aquests, per saber si la seva compassió és cristiana, han d'ésser capaços de compadir-se també dels crucificats de la nostra societat. Sabries descobrir quin són els crucificats de la nostra societat?</p> <p>Cal donar per bons els que el món (la societat) dona per dolents i perduts. Tots són fills de Déu.</p> <p>És adonar-te d'aquell que fa anys que ningú no li fa cas o d'aquell altre que menja de les engrunes que cauen de la teva taula.</p>	<p>Una persona que va descobrint el rostre dels altres és compassiva. Ha trobat el perdó perquè perdonar és aixecar.</p>
<p>3 Criteris per l'actuar. Quines coses pots començar a fer per adquirir aquest sentit de compassió.</p>	

C.- LA FORÇA DEL TEU ESPERIT (QUE TENS EN EL TEU INTERIOR).

1 "Tu vals més del que et penses". Pots aixecar-te. Ets capaç de fer molt més del que t'imaginaves. Es tracta d'aixecar-te on t'haguessis quedat aclofat. Podem recordar aquelles paraules tant característiques (i repetides) de l'Evangeli quan diu "*Aixeca't...*" o bé "*ves-te'n...*" És com dir-te: *En tens prou amb la meva gràcia* (2Co 12,9).

<p>2 Un dia et sents capaç de parlar amb els pares (quan has tingut problemes amb ells).</p> <p>Et carregues a l'esquena els traumes i ja no dius més "és que tinc un trauma". Pots aguantar més del que et penses</p> <p>T'adones que pots sortir de la droga (o l'alcohol) i comences a donar passos per fer-ho.</p>	<p>Trobes la força de l'Esperit en el teu interior</p> <p>Recuperes el coratge per animar la gent a que se'n surti de la seva situació (la que sigui).</p> <p>Una persona que va descobrint del que és capaç és esperançada. Això també és el perdó.</p>
<p>3 Criteri per l'actuar: Quina cosa pots fer per viure amb esperança i sense por.</p>	

III ACTUAR

L'ACTUAR és el germà pobre. Sovint l'enllestim amb presses

O bé ens sentim culpables de no haver-lo fet.

O bé ens sap greu que l'altre no es comprometí.

A.- Ha de tenir una durada semblant a la dels seus dos germans (VEURE I JUTJAR). Com s'aconsegueix això?

- 1.- Destinar una estona tranquil·la repassar el que s'ha dit anteriorment. Fixem-nos en el que han dit els altres valorant les seves opinions.
- 2.- Repassant les cites o textos evangèlics que s'han fet servir i contemplant-los amb silenci, sobre tot si t'han "tocat".

B.- No s'ha de confondre l'ACTUAR amb el compromís. S'ha confós molt i això és més aviat mercantil.

- 1.- No forçar mai un actuar. L'ha de fer cadascú lliurement. De vegades veiem clar el que hauria de dir un altre i el forçaríem. Si s'ha fet bé el veure i el jutjar l'actuar surt sol. Si no surt encara que cap dels integrants del grup no el fa no passa res. Demà serà un altre dia.
- 2.- L'ACTUAR és una conversió, una tendència. És com dir "ara ho veig tot (o una mica) diferent". Ha d'ésser (si es fa) un petit pas en la direcció bona.
- 3.- Cal evitar la culpabilització. No serveix de res la culpa (ni la teva ni la dels altres). El que interessa és veure cap on caminem.

C.- Si ha sortit alguna cosa per petita que sigui s'ha de celebrar.

Com?

- 1.- Si el grup és capaç pot fer una cançó adient
- 2.- Si no és possible cantar es fa una pregària (millor elaborada i creativa) o també una pregària coneguda. Hem començat pregant, acabem fent el mateix

QÜESTIONARI

- Explica un fet que et va ajudar de sortir de tu mateix (Èxode).

Si, en el grup, en surten dos o tres ja és suficient perquè no tothom té prou experiència o capacitat de discerniment.

- Comenta com t'han afectat aquests silencis del començament de la RV.

Per aquí han començat els desigs d'alguns militants de fer recessos i exercicis

-. Quines preguntes us feu en el JUTJAR?

-. Algun dia heu fet un ACTUAR pausat i heu acabat pregant?